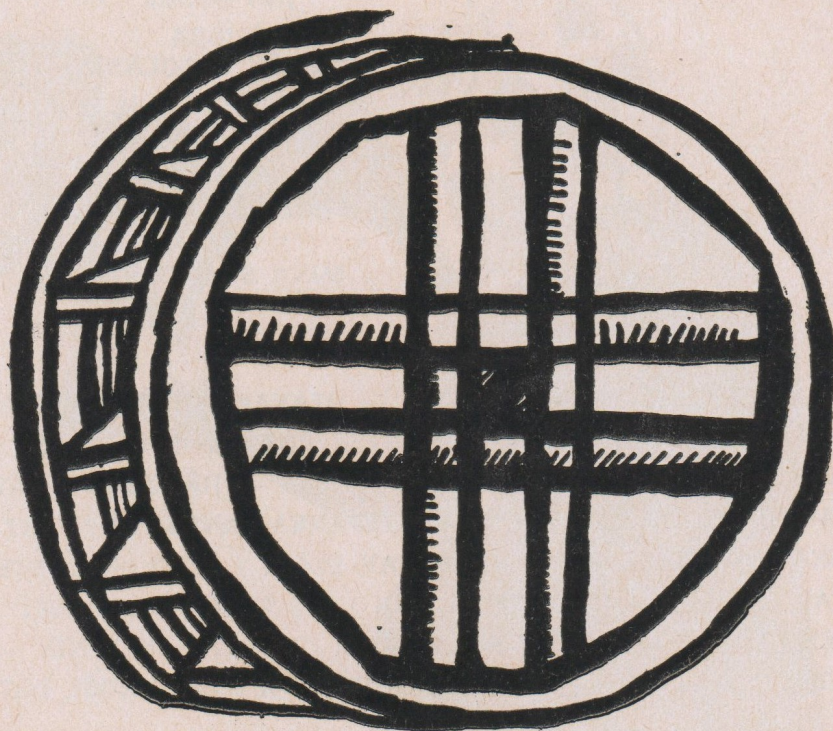

JAN NEPOMUK ŠTĚPÁNEK

DĀBLŮV MLEJN

DIVADLO PETRA BEZRUČE

* 71

DIVADLO PETRA BEZRUČE V OSTRAVĚ

JAN
NEPOMUK
ŠTĚPÁNEK

Ďáblův mlejn

JEVIDLO O DVOU ČÁSTECH

ÚPRAVA A REŽIE
PAVEL HRADIL

VÝPRAVA
JAN DUŠEK

HUDBA
ZDENĚK POLOLÁNIK

CHOREOGRAFIE
KAREL JURČIK J. H.

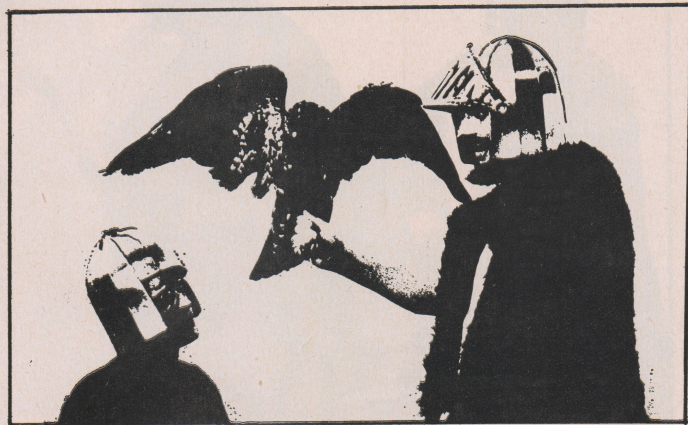
INSPICE
JAROSLAV FUKALA

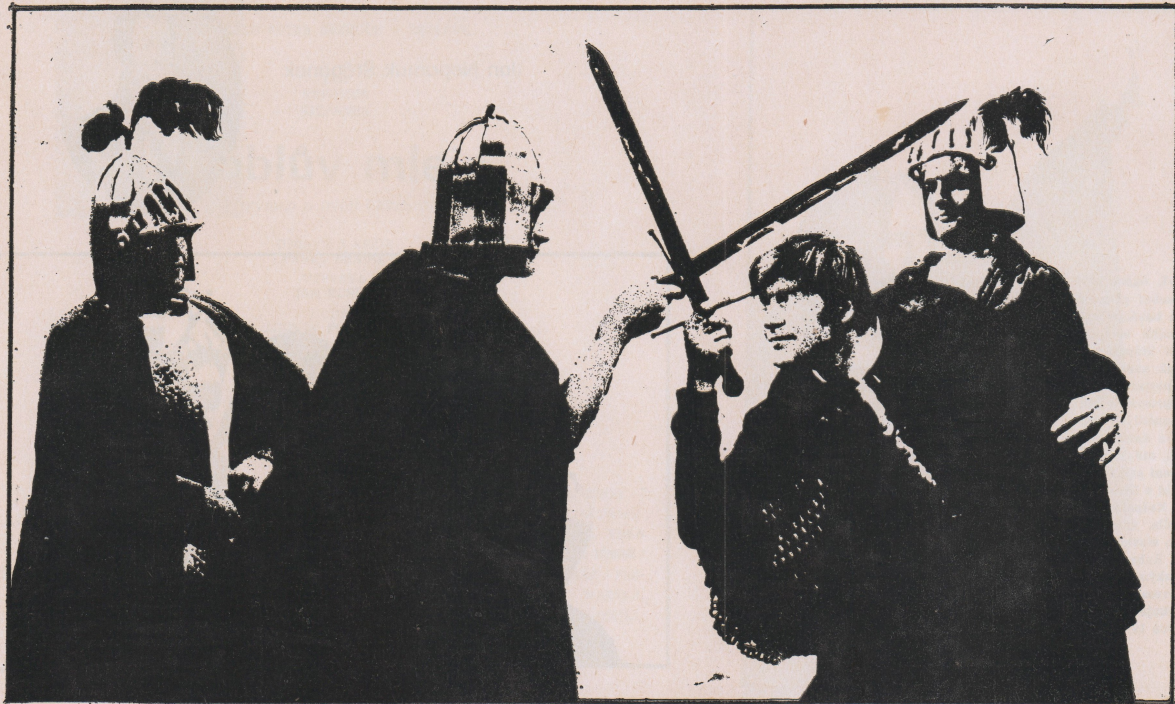
NAPOVÍDÁ
SOŇA SIMBEROVÁ

HRAJÍ: KILIÁN DRAKOSKALSKÝ — OTAKAR JANDA / MARIA, JEHO MANŽELKA, DUCH —
DRAHOMÍRA HOFMANOVÁ / GUNTÝŘ ČERNODOLSKÝ — JIŘÍ FIŠER / KAŠPAR, JEHO ZBROJ-
NOŠ — MILAN ŠULC / JAN ŠTAUFENSKÝ — JIŘÍ ZACH / MATYLDA, JEHO DCERA — VĚRA
JANKŮ / BERTA, JEJÍ VĚRNÁ — ŠTĚPÁNKA RANOŠOVÁ / FUST KLEBERSKÝ — IVAN MISAR /
EKARD TROUZNICKÝ — MILOSLAV ČÍZEK / OTTO LEBENŠTEINSKÝ — JAN VLASÁK / PLE-
SAL, ZPĚVÁK — JERONÝM HORÁK / VÍT ŠNEK, HOSPODSKÝ — LUDĚK ELIÁŠ / MARTKA,
JEHO DCERA — MILUŠE HAVELKOVÁ / HONZÍK, SKLEPNÍK — JAROSLAV TĚSITEL / JERIEL,
STRÁŽNÝ BŮZEK — BARBARA PLICHTOVÁ / ZBROJNOŠI, POTVORY, OBLUDY — xxx

PREMIÉRA 17. ZÁŘÍ 1971

Jan Nepomuk Štěpánek

Na počátku byla groteska. Duchařské scény se skřípavými triky a patetický koturn aktérů této 130 let staré hry nás naplňoval představou neodolatelné komiky.

Čím víc jsme se však zabývali duchem hry, tím více se náš posměšek měnil v úsměv a veselí v nostalgii. Vždyť proč zvedáme ze smetiště staré hmoždíře a kávomlýnky a stavíme je na čestná místa svých moderních a pokrokových domácností? Snad v nich cítíme zapomenutou krásu tvaru, snad závan věků a doteky rukou minulých generací. Vždyť — řečeno s. V. Vančurou — »Budete-li přihlížeti jen k duchu a měřiti ducha, shledáte, že se události příliš nehnou. Svět je stále stejný.«

O tom, čím byl »Děblův mlejn« našim předkům, nechme promluvit soudobou kritiku:

Časopis Květy č. 5 ročník 1838: »5. února 1838 byl pro brněnské nižší třídy, totiž slovanské obyvatelstvo, den radostný, neboť připuštěny byly ku privilegii u nás dosavad jenom od tak nazvaných vzdělcův a boháčův užívanému. Provozoval se totiž dne toho »Dáblův mlejn na Vídeňské hoře, bajka se zpěvy ve čtyřech jednáních podle starobylé povídky od Henslera, zčeštěná od J. N. Štěpánka.«

Ohlášení hry této na obecenstvo tak nadobytelně působilo, že několik hodin před dveřmi domu divadelního v haufech stálo a parterre i gallerie v okamžení přeplnilo. Dozorství přinuceno bylo lože druhého poschodí sprostému lidu otevřítí, což k nemalému plesání shromážděného obecenstva i k obdivu zpanělých hejsků se stalo.

Uznáváme zvolení kusu takového za dobré, přesvědčení jsouce, že na lid nejvíce působí smělé situace, žerty mocně jím hýbají, atd. a že stránka estetická a umělecká v takovém pádu menší ceny má do sebe. Provození samo utvrdilo nás v mínění tomto.

S nadobytelnou pozorností hleděl lid v čarovný svět, který se zrakům jeho otvíral a s plesem pozdravil žerty bázlívého hrdiny Kašpara, zbrojnoše, rytíře, Guntýře.

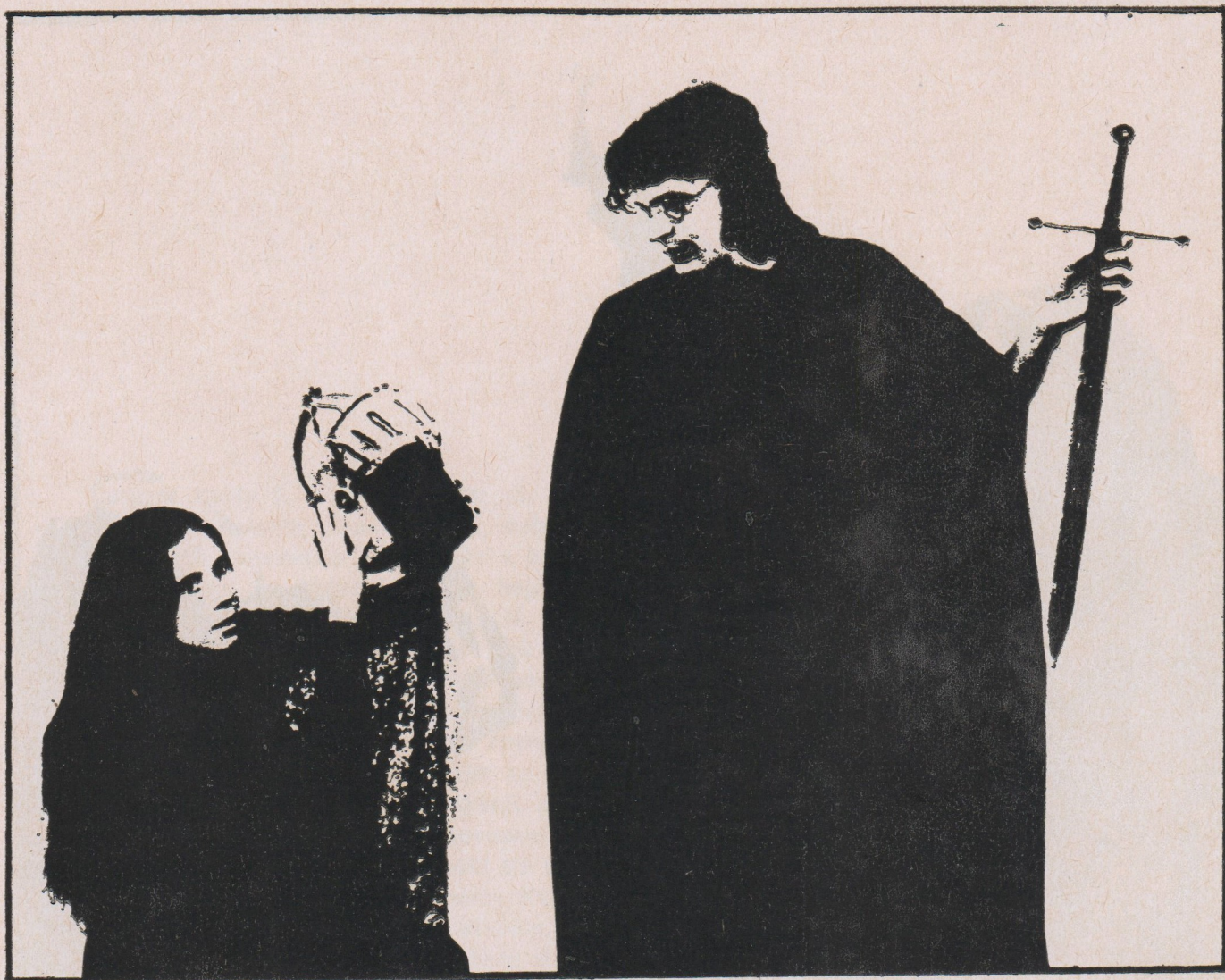
Velmi dojat odcházel jsem z divadla, vyražení a obveselení se dostalo lidu v hojně míře. Brňané nazvali provození kusu tohoto slavností národní.

Provození samo pod vedením p. K. Rubera bylo velmi zdařilé. P. Ruber zajisté zaslouhuje díky každého, kdož oceniti může s jakými nesnázeami spojeno bylo vyvedení kusu tohoto. On sám představoval Kašpara a k rozveselení obecenstva nemálo přispěl. Kdo lidu nevinně obveselení, radost popřáti umí, zaslouhuje vážnost naši.«

Nu — a čím je tato hra pro nás v roce 1971 o tom ať hovoří divadlo.

Pavel Hradil

Program připravila M. Havelková — výtvarník programu J. Dušek — foto F. Krasl — typografická spolupráce J. Kosourová — vytiskly Moravské tiskařské závody, n. p. Olomuc, provoz 22, Hollarova 14, Ostrava 1.

Cena 1,80 Kčs